რაც დღეს “დინამოს” ასე სჭირდება

თბილისი. ვ. ი. ლენინის სახელობის “დინამოს” სტადიონი. 10 მარტი. 32 ათასი მაყურებელი. 2:0 (2:0).

“დინამო” (თბილისი) – ქანთარია, პაიკიძე, ჩივაძე, თევზაძე, არზიანი, სიჭინავა, სვანაძე, სულაქველიძე, გუცაევი, ცაავა, შენგელია.

“ფახთაქორი” (ტაშკენტი) – იანოვსკი, იაკიმცოვი, ბელიალოვი, ჟურავლიოვი, ახმედოვი, გესი, ბონდარენკო, იურჩიშინი, ივანოვი, შკვირინი, კაბაევი.

71 წთ. ცაავას ნაცვლად კაკილაშვილი, 75 წთ. შენგელიას ნაცვლად ჟვანია.

მსაჯი: ალექსანდრე მუშკოვეცი (მოსკოვი).

1:0 (სულაქველიძე, 30 წთ): კომბინაცია მინდვრის საკუთარ ნახევარზე წამოიწყო ჩივაძემ. შემდეგ სვანაძე, ისევ ჩივაძე, სვანაძე–ცაავა–სულაქველიძე.

2:0 (შენგელია, 45 წთ): სულაქველიძე–ცაავა, ძლიერი დარტყმა მოიგერია მეკარემ. ბურთს მიუსწრო შენგელიამ.

კუთხურები: 12:3 (9:0).

საჯარიმო დარტყმები 12:12 (6:9).

კარში დარტყმები: 19:11 (11:6), ზუსტი: 8:2 (5:2), საჯარიმო მოედნიდან: 12:2 (7:2).

მატჩამდე რამდენიმე დღით ადრე მინსკის “დინამოს” უფროსმა მწვრთნელმა ვენიამინ არზამასცევმა თბილისელთა პრობლემებზე მოკლედ თქვა: “მთავარი პირველი ორი მატჩის მოგებაა და სულ ერთია, ლამაზად და ეფექტურად მოიპოვებს გუნდი ქულებს თუ გაჭირვებით”.

სწორედ ამ განწყობით გამოვიდნენ ჩემპიონატის პირველი მატჩის სათამაშოდ ქართველი ფეხბურთელები. ტაიმის 15 წუთი ტაშკენტელთა კარის იერიშებში გაილია. ერთ–ერთი ასეთი შეტევის დროს (მე–12 წთ.) მცველებმა აკრძალული ილეთით შეაჩერეს გუცაევი – პენალტი. შენგელიას დარტყმას კაცი ვერც სუსტს დაარქმევს და ვერც უზუსტოს, მარამ გოლკიპერმა გამოიცნო მიმართულება და თანაგუნდელები ერთ ნაღდ გოლს გადაარჩინა.

“ფახთაქორი”: თავს იცავს – კაბაევის გარდა ყველანი მეტწილად მინდვრის საკუთარ ნახევარზე არიან. საკმაოდ იშვიათი და გაუბედავი საპასუხო შეტევები თბილისელებს ვერავითარ საფრთხეს ვერ უქმნის. და მაინც, ამ მართლაც იშვიათი შეტევების უვნებელყოფისათვის ერთობ ხშირად უხდებოდათ მცველთა მოხმარება სულაქველიძესა და სვანაძეს, თუმცა ამაში გასაკვირი არაფერია – გუშინდელ შეხვედრაში მონაწილე 4 სტაჟიანი მცველიდან ოსტატობა და გამოცდილება მხოლოდ ჩივაძეს აქვს საკმარისი. პაიკიძეს, არზიანსა და თევზაძეს ჯერ კიდევ უჭირთ, მაგრამ იმედია, მატჩიდან მატჩამდე ყველაფერი თანდათან მოგვარდება.

თქმა არ უნდა, ამჯერად ჩვენი ოპონენტი არც ისე ძლიერად გამოიყურებოდა, მაგრამ მაინც შეიძლება ითქვას, რომ “ფახთაქორთან” მატჩში “დინამოს” დაცვამ ურთიერთდაზღვევა შედარებით უკეთ მოაგვარა. ამ თვალსაზრისით ურიგოდ არ ჩანდა მინდორზე სულაქველიძე–თევზაძის წყვილი. ახალგაზრდა ფეხბურთელის იერიშში ყოველ გაბედულ ჩართვას სულაქველიძე საიმედოდ ფარავდა ზურგიდან. განსაკუთრებით აღნიშვნის ღირსია სვანაძე, რომელმაც ყველაფერი იღონა იმისათვის, რომ “დინამოს” დაცვის მარჯვენა ფლანგს ბზარი არ გასჩენოდა.

ძალზე ლამაზი კომბინაცია გაითამაშეს თბილისელებმა 30–ე წუთზე. მინდვრის საკუთარ ნახევარზე მშვიდად დაწყებული კომბინაცია ელვისებურად დაასრულეს ცაავამ და სულაქველიძემ. მაყურებელს დიდი ხნით ახსომდება ასეთი გოლები. კომბინაცია შესრულების თვალსაზრისით საკმაოდ რთული იყო და "დინამოს" ნახევარმცველთა ოსტატობაც სწორედ იმაში გამოჩნდა, რომ ეს ყველაფერი ერთობ სადად გამოიყურებოდა.

ამ გოლის შემდეგ თბილისელთა იერიშები ისევ სახიფათო გახდა. ტაიმის უკანასკნელ წუთს კი სტუმართა კარში მეორე ბურთი აღმოჩნდა. ამ გოლმა კიდევ ერთხელ დაადასტურა, რომ მინდორზე წვრილმანი, ეგრეთ წოდებული მეორეხარისხოვანი სიტუაციები არ არსებობს, რომ ნებისმიერ შეცდომასა და კარგ "სვლას" სერიოზული შედეგები შეიძლება მოჰყვეს.

დაახლოებით მინდვრის ცენტრში, იმ დროს, როცა ბურთი მეტოქეს ჰქონდა, სულაქველიძემ გადაწყვიტა გაეძნელებინა მისთვის თბილისელთა კარისაკენ წინსვლა – ფეხებში ჩაუხტა ტაშკენტელ ფეხბურთელს. ბურთმა მისამართი შეიცვალა და ცაავასთან აღმოჩნდა. მერე მშვენივრად ითამაშა ახალგაზრდა ფეხბურთელმა, მარცხნივ გადაინაცვლა და ძლიერად დაარტყა კარში, მეკარის მიერ უხერხულად მოგერიებულ ბურთს მიუსწრო შენგელიამ და ზუსტი დარტყმით გოლიც გაიტანა. და მაინც, მთელი ამ კომბინაციის გადამწყვეტ და ძირითად მომენტად სულაქველიძის სწორი გადაწყვეტილების აღნიშვნა უფრაა მართებული. თუნდაც იმიტომ, რომ ასეთი თამაში თბილისის "დინამოს" ყველა მოთამაშეს ჯერჯერობით არ ახასიათებს. ვერ ახერხებს "დინამო" მეტოქისთვის მის ნახევარზევე ბურთის წართმევის ორგანიზებასაც. აქაც უნდა დავამატო სიტყვა ჯერჯერობით, რადგან ეს სახვალიო საქმეა, ხვალინდელ დღეს კი ფეხბურთის ქართველი ქომაგნი იმედით შევყურებთ.

მეორე ტაიმი პირველისგან იმით განსხვავდებოდა, რომ მასპინძელთა იერიშებს საგრძნობლად მოაკლდა სიმძაფრე, რაც თბილისელთა ნახევარდაცვის შედარებით პასიურმა თამაშმა განაპირობა. თუმცა, მათი დადანაშაულებაც არ იქნებოდა სწორი. "ფახთაქორმა" მეტოქის ტემპის დაგდებას ვერაფრით უპასუხა და მატჩიც მშვიდად წავიდა უკვე გამოკვეთილი დასასრულისაკენ. ისიც ბუნებრივია, რომ ორმა ცვლილებამ "დინამოს" შემადგენლობაში ვეღარ გამოაცოცხლა უკვე განელებული თამაში.

"დინამომ" დამაჯერებლად გაიმარჯვა თავის პირველ, მართალია, ჩვეულებრივ მატჩში და ჩვეულებრივ მეტოქესთან, მაგრამ ძალზე კარგად ვგრძნობ, რა განსაკუთრებული ფასი აქვს ამ ორ ქულას გუნდისთვის, რომელსაც დღეს ასე ესაჭიროება რწმენა საკუთარი თავისა.

ირაკლი ბერიაშვილი.

მატჩის შემდეგ ჩვენი კორესპონდენტი ესაუბრა თბილისის "დინამოს" და ტაშკენტის "ფახთაქორის" უფროს მწვრთნელებს დავით ყიფიანსა და იშტვან სეკეჩს. აი, რა თქვეს მათ:

დავით ყიფიანი: "ყოველი გამარჯვება თავისთავად სასიხარულოა, მაგრამ განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია წარმატება ჩემპიონატის პირველ შეხვედრაში. თუ იმასაც გავითვალისწინებთ, რომ თბილისის "დინამოს" ბოლო ოთხი წელია არ მოუგია ეგრეთ წოდებული "გახსნის მატჩი", "ფახთაქორთან" მოპოვებული ორი ქულა კიდევ

უფრო მეტ წონას შეიძენს. ასე რომ, შედეგით და, ნაწილობრივ, თამაშითაც, კმაყოფილი ვარ. ნაწილობრივ–მეთქი, ვამბობ და აი, რატომ: გუნდმა შეიძლება კარგად ითამაშოს მატჩის უმეტესი ნაწილი, მაყურებელიც მოხიბლოს, მაგრამ შექმნილ შთაბეჭდილებას აკნინებს სუსტად ჩატარებული უკანასკნელი წუთები – მოგვიანებით მიღებული ემოციები ხომ გარკვეულად ჩრდილავს ადრინდელს. დღევანდელი მატჩის ბოლო 25 წუთი კი ვერ იყო ისეთი, როგორიც ჩვენც და ჩვენს ქომაგებსაც სურდათ ყოფილიყო.

თამაშმა კიდევ ერთხელ დაგვანახა, რომ გასაკეთებელი ჯერ კიდევ ძალიან ბევრი გვაქვს, რაც ყველაზე უკეთ, ალბათ, მწვრთნელებმა და გუნდის წევრებმა ვიცით".

იშტვან სეკეჩი: "მატჩისგან ერთგვარად გაორებული შთაბეჭდილება დამრჩა. ის, რომ დინამოელებმა თამაშის უკლებლივ ყველა კომპონენტში გვაჯობეს (განსაკუთრებით – პირველ ტაიმში), მე მგონი საკამათო არ არის, მაგრამ მეორე მხრივ, "ფახთაქორის" კარში გატანილი გოლები, რომლებმაც გადაწყვიტა კიდეც თამაშის ბედი, ჩვენი მცველების უხეში შეცდომების წყალობით გავიდა. ეს შეცდომები რომ არა…

თუმცა, რა თქმა უნდა, დინამოელებმა სავსებით დამსახურებულად გაიმარჯვეს. მათ ისეთი თამაში უჩვენეს მაყურებელს, როგორიც ყველას გვახარებს – უბრალო გულშემატკივარსაც და ფეხბურთის სპეციალისტსაც. მატჩმა ცხადყო, რომ კრიზისი, რომელიც თბილისის "დინამოში" ბოლო დროს შეინიშნებოდა, ჩემი აზრით, დაძლეულია. ეს კი პირადად მე და, დარწმუნებული ვარ, ყველა ჭეშმარიტ ქომაგს, დიდად გვახარებს. არც შეიძლება სხვაგვარად იყოს…"

გავესაუბრეთ დინამოელთა დებიუტანტს იური სიჭინავასაც – მან ხომ პირველი ოფიციალური მატჩი ჩაატარა "დინამოს" მაისურით.

"ძირითად შემადგენლობაში უკვე რამდენიმეჯერ ვითამაშე, მაგრამ საკავშირო ჩემპიონატის შეხვედრაში მონაწილეობა სულ სხვაა. ამიტომ, თამაშის წინ საკმაოდ ვღელავდი. არ ვიცი, მეტყობოდა თუ არა. ყოველ შემთხვევაში, ვცდილობდი, თავი არ შემერცხვინა. რამდენად შევძელი ეს, ამაზე მაყურებელმა იმსჯელოს".

"ლელო", 11 მარტი, 1984 წ.

დუბლიორთა მატჩი

გუშინ გაიმართა თბილისის "დინამოსა" და ტაშკენტის "ფახთქორის" დუბლიორ ფეხბურთელთა საკავშირო გათამაშების კალენდარული მატჩი.

თამაში დამთავრდა თბილისელთა გამარჯვებით – 5:0 (2:0). ბურთები გაიტანეს: ჩქარეულმა, გურულმა, ჩიქოვანმა, გოგრიჭიანმა, ბარათაშვილმა.

დინამოელთა შემადგენლობა: აბუსერიძე, ქავთარაძე (ქოჩქიანი), ჭილაია (მახარაძე), უკლება, ბარათაშვილი, ჟორდანია, მიქაბერიძე, ჩიქოვანი, გურული, გოგრიჭიანი, ჩქარეული.

"ლელო", 10 მარტი, 1984 წ.